

Kristuksen työtovereita

Oli tärkeä aika --- leirikokouksen ja sen jälkeisenä aikana vuonna 1874. Jos siellä olisi ollut miellyttävä ja tilava kokoushuone jumalanpalveluksia varten, olisi totuuteen voitettujen määrä enemmän kuin kaksinkertaistunut. Jumala toimii yhdessä meidän ponnistustemme kanssa. Me voimme sulkea tien syntisiltä laiminlyönneillämme ja itsekkyydellämme. Olisi tullut toimia erittäin uutterasti niitten pimeyteen jääneitten pelastamiseksi, jotka olivat innostuneet totuuteen. Kristuksen palveluksessa tarvitaan aivan yhtä viisasta johtoa kuin kansojen elämää ja vapautta puolustavien armeijoiden taisteluissa. Kaikki eivät pysty arvostelukykyisesti toimimaan sielujen pelastamiseksi. Siinä nimittäin tarvitaan paljon syvällistä ajatustyötä. Emme saa ryhtyä Jumalan työhön umpimähkään ja odottaa siitä menestystä. Herra tarvitsee lujatahtoisia ja ajattelevia henkilöitä työhönsä. Jeesus pyytää työtovereita eikä tomppeleita. Jumala haluaa älykkäitä ja oikein ajattelevia henkilöitä suorittamaan sen suuren työn, joka on välttämätön sielujen pelastukseksi.

Mekaanikot, asianajajat, kauppiat ja kaikkien ammattien harjoittajat hankkivat itselleen koulutusta tullakseen taitaviksi kukin omassa ammatissaan. Tuleeko Kristuksen seuraajien olla vähemmän älykkäitä, niin että he pysyvät tietämättöminä siitä, miten tulee toimia, vaikka he tunnustautuvat Hänen palvelijoikseen? Iankaikkisen elämän hankkiminen tulee asettaa kaikkien ajallisten harrastusten yläpuolelle. Voidaksemme johdattaa sieluja Jeesuksen luo meidän täytyy tuntea ihmisluonto ja tutkia ihmismieltä. Meidän täytyy huolellisesti harkita sekä rukoilla hartaasti tietääksemme, miten lähestyä ihmisiä tällä suurella totuuden sanomalla.

Jotkut äkkipikaiset, hetken mielijohteet toimivat, silti vilpittömät sielut, tulevat voimallisen esitelmän kuultuaan menemään meihin kuulumattomien luo esittämään sanomaa töykeästi tehden siten heille vastenmieliseksi sen totuuden, jonka toivoisimme heidän

vastaanottavan. ”Tämän maailman lapset ovat omaa sukukuntaansa kohtaan ovelampia kuin valkeuden lapset.” Luuk. 16:8. Kauppiaat ja poliitikot tutkivat kohteliaisuussääntöjä. He pyrkivät käytöksellään tekemään itsensä niin miellyttäviksi kuin mahdollista. He koettavat puhua ja käyttäytyä sillä tavalla, että se vaikuttaisi voimallisesti heidän kanssaihmiisiinsä. Tämän saavuttamiseksi he käyttävät tietojaan ja kykyjään niin taitavasti kuin suinkin.

Tunnustuskristittyjen elämässä esiintyy paljon arvotonta, mikä roskana tukkii ristille johtajan tien. Mutta kaikesta tästä huolimatta on joitakin, joihin sanoma on vaikuttanut niin voimallisesti, että he selviytyvät kaikista masentavista tekijöistä tunkeutuen kaikkien esteiden lävitse päästäkseen totuuteen. Mutta jos totuuteen uskovat olisivat puhdistaneet mieltään olemalla kuuliaisia totuudelle ja jos he olisivat käsittäneet, miten paljon merkitsevät tieto ja kauniit tavat Kristuksen työssä, niin olisi voitu voittaa kaksikymmentä sielua siellä, missä voitettiin ainoastaan yksi.

Vastakääntyneitä sieluja on rohkaistava

Senkin jälkeen kun sielut ovat kääntyneet totuuteen, tulee heitä valvoa. Monien saarnaajien palavuus näyttää sammuvan heti, kun he ovat saaneet työssään jonkin verran menestystä. He eivät käsitä, että nämä äsken kääntyneet tarvitsevat edelleenkin hoitoa – huolellista ohjausta, apua ja rohkaisua. Heitä ei tule jättää yksin Saatanan voimallisten kiusausten saaliiksi, vaan heitä tulee kasvattaa tuntemaan velvollisuutensa. Heitä tulee kohdella ystävällisesti ja taluttaa eteenpäin; heidän luonaan tulee käydä ja heidän kanssaan tulee rukoilla. Nämä sielut tarvitsevat sitä ruokaosaa, joka on määrätty annettavaksi jokaiselle ihmiselle oikeaan aikaan.

Eipä ihme, jos jotkut masentuvat, vitkastelevat tiellä ja jäävät susien raadeltaviksi. Saatana ahdistaa kaikkia. Hän lähettää välikappaleitaan kokoamaan takaisin menettämänsä sielut. Tulisi olla paljon enemmän isiä ja äitejä ottamassa sydämelleen näitä

totuuteen ”vastasyntyneitä”, rohkaisemassa heitä ja rukoilemassa heidän puolestaan, etteivät he joutuisi umpikujaan uskon asioissa.

Saarnaaminen on vain vähäinen osa siitä työstä, mikä on suoritettava ihmissielujen pelastukseksi. Jumalan henki vakauttaa syntisiä totuudesta ja saattaa heidät seurakunnan huostaan. Saarnaajat saattavat uskollisesti suorittaa tehtävänsä, mutta he eivät milloinkaan pysty tekemään seurakunnalle kuuluvaa osaa. Sen vuoksi Jumala pyytää seurakuntaansa huolehtimaan niistä, jotka vasta äsken ovat tulleet uskoon ja vielä ovat melko kokemattomia, ja Hän kehottaa seurakunnan jäseniä menemään heidän luokseen, ei juttelemaan joutavia, vaan rukoillakseen heidän kanssaan ja puhuakseen heille sanoja, jotka ovat ikään kuin ”kultaomenia hopeamaljoissa”.

Meidän kaikkien tulee hankkia ihmistuntemusta, jotta arvostelukykyisesti voisimme käsitellä erilaisia ihmismieliä ja parhaan kykymme mukaan auttaa heitä saamaan oikean käsityksen Jumalan sanasta ja saavuttamaan tosi kristillisen elämän. Meidän tulee lukea Raamattua heidän kanssaan ja ohjata heidän mielensä pois ajallisista ajattelemaan heidän iankaikkista parastaan. Jumalan lasten velvollisuus on olla Jumalan lähettämiä, jotka tutustuvat apua tarvitseviin. Jos joku horjuu kiusausten painamana, tulee hänen asiaansa tutkia huolellisesti ja käsitellä viisaasti, sillä hänen iankaikkiset etunsa ovat vaakalaudalla, niin että hänen hyväkseen työskentelevien sanat ja teot saattavat koitua hänelle joko elämän tuoksuna elämäksi tai kuoleman hajuna kuolemaksi.

Välistä ilmaantuu tapaus, johon tulee perehtyä rukoillen. Asianomaiselle tulee osoittaa, millainen hänen luonteensa todellisuudessa on, niin että hän tulee näkemään käytöksensä ja mielenlaatunsa omituisuudet, samoin kuin heikkoutensakin. Häntä tulee käsitellä viisaasti ja arvostelukykyisesti. Jos hän vielä on saavutettavissa ja jos tällainen harkittu ja kärsivällinen työ koskettaa hänen sydäntään, voidaan hänet voimakkain sitein yhdistää Kristukseen ja saattaa hänet luottamaan Jumalaan. Oi, kun tällainen työ on suoritettu loppuun, kaikki taivaan joukot

katselevat sitä riemuiten, sillä kallis sielu on vapautettu Saatanan ansasta ja pelastettu kuolemasta! Miksi ei kannattaisi tehdä työtä viisaasti ihmissielujen pelastukseksi? Kristus on maksanut heistä oman henkensä, tuleeko siis Hänen seuraajiensa kysyä: ”Olenko minä veljeni vartija?” Emmekö halua ryhtyä yhteistyöhön Mestarin kanssa? Emmekö tahdo pitää arvossa niitä sieluja, joiden puolesta Hän on kuollut?

Työ lasten hyväksi

Joitakin yrityksiä lasten innostamiseksi työhön on tehty, mutta se ei riitä. Sapattikoulumme tulee tehdä mielenkiintoisemmiksi. Maailman koulut ovat viime vuosina huomattavasti parantaneet opetusmenetelmiään. On ruvettu käyttämään havainto-opetusta, kuvia ja mustaa taulua, jotta vaikeat asiat niiden avulla saataisiin nuorille yksinkertaisiksi. Aivan samalla tavalla voidaan nykyinen totuus yksinkertaistaa ja tehdä erittäin mielenkiintoiseksi lasten toimeliaalle mielelle.

Vanhemmat, joita ei voida lähestyä millään muulla tavalla, ovat saavutettavissa heidän omien lastensa välityksellä. Sapattikoulun opettajat voivat opastaa lapsia nykyisessä totuudessa, ja nämä tulevat vuorostaan viemään sen kotipiiriin. Mutta harvat opettajat näyttävät käsittävän tämän työhaaran tärkeyttä. Samoja opetusmenetelmiä, joilla maailman kouluissa on päästy hyviin tuloksiin, voidaan myös käyttää sapattikoulussa yhtä menestyksellisesti saattamaan lapsia Jeesuksen luo ja kasvattamaan heitä Raamatun totuudessa. Tämä saa paljon enemmän hyvää aikaan kuin tunnepitoinen uskonnollinen kiihotus, joka häipyy yhtä pian kuin se on tullutkin.

Meidän tulee vaalia Kristuksen rakkautta. Tarvitsemme enemmän uskoa siihen työhön, joka käsityksemme mukaan vielä on suoritettava ennen Kristuksen takaisintuloa. Tarvitaan paljon enemmän itsensä kieltävää ja uhrautuvaa, oikeaan suuntaan ohjattua työtä. Meidän tulee harkiten ja rukoillen perehtyä parhaimpiin työmuotoihin. Tulee kehittää tarkkoja suunnitelmia. Keskuudessamme on henkilöitä, jotka pystyvät keksimään ja toteuttamaan asioita, jos heidät vain pannaan työhön. Harkitut ja

hyvin ohjatut ponnistukset johtaisivat varmasti hyviin tuloksiin.

Rukouskokoukset mielenkiintoisiksi

Rukouskokoukset tulee olla kaikista tilaisuuksista mielenkiintoisimmat, mutta usein niitä johdetaan hyvin kehnosti. Monet käyvät kuuntelemassa saarnaa, mutta jäävät pois rukouskokouksesta. Tähänkin asiaan tulee harkiten kiinnittää huomiota. Tulee etsiä Jumalalta viisautta ja laatia suunnitelmia kokousten johtamiseksi sillä tavalla, että ne tulevat mielenkiintoisiksi ja puoleensavetäviksi. Ihmiset isoavat elämän leipää. Jos rukouskokoukset antavat sitä heille, menevät he sinne sitä saamaan.

Pitkät, kuolettavan ikävät puheet ja rukoukset eivät ole sopivia missään tilaisuudessa eivätkä suinkaan keskeisissä kokouksissa. Niiden, jotka osaavat pitää puolensa ollen aina valmiit puhumaan, annetaan riistää aika aremmilta ja hiljaisemmilta. Pinnallisimmilla on tavallisesti eniten sanottavaa. Heidän rukouksensa ovat pitkiä ja koneellisia. Ne väsyttävät enkeleitä ja ihmisiä, jotka kuuntelevat heitä. Rukoustemme tulee olla lyhyitä ja asiallisia. Jätettäköön pitkät, väsyttävät anomukset esitettäväksi rukouskammiossa. Päästäkää Jumalan Henki sydämeenne, niin Hän pyyhkäisee sieltä pois kaiken kuivan muodollisuuden.

Hyvän soiton vaikutus

Soitto voi aikaansaada paljon hyvää. Siitä huolimatta emme käytä hyväksemme tätä puolta Jumalan palvelemisesta, niin kuin voisimme. Tavallisesti lauletaan hetken mielihoiteesta tai erikoisia tilaisuuksia varten. Toisinaan laulajat jätetään laulamaan nuotin vierestä, niin että laulu menettää oikean vaikutuksensa läsnä oleviin. Laulun tulee olla kaunista, vaikuttavaa ja voimakasta. Korottakaa äänenne kiitos- ja rukouslauluihin. Käyttäkää apunanne, jos mahdollista soittimia, ja nouskoot ihanat sävelet Jumalan luo otollisena uhrina. Mutta toisinaan on vielä vaikeampi ylläpitää laulajien parissa työjärjestystä ja kuria kuin edistää rukoilemista ja kehottamista. Monet haluavat toimia oman

päänsä mukaan. He vastustavat neuvottelua ja ovat kärsimättömiä, jos he joutuvat johtajan alaisiksi. Jumalanpalvelusta varten tarvitaan hyvin laadittuja suunnitelmia. Terve järki on erinomainen asia Herraa palveltaessa. Ajatuskyky tulee vihkiä Kristukselle, ja tulee keksiä sellaisia keinoja, jotka parhaiten edistävät Hänen asiaansa. Jumalan seurakunta, joka pyrkii tekemään hyvää elämällä totuudenmukaisesti koettaen siten pelastaa sieluja, voi tulla voimaksi maailmassa, jos se suostuu Jumalan Hengen ohjattavaksi. Sen ei tule ajatella, että on samantekevää, miten valmistaudutaan iäisyyttä varten.

Osanotto ja sydämellisyys

Kansana menetämme paljon, kun emme vaali myötätuntoa ja sydämellisyyttä seurustellessamme toistemme kanssa. Se, joka puhuu riippumattomuudesta ja sulkeutuu itseensä, ei täytä sitä tehtävää, jonka Jumala on määrännyt hänelle. Me olemme Jumalan lapsia, joiden onni on riippuvainen keskinäisestä kanssakäymisestä. Jumalan ja ihmiskunnan vaatimukset velvoittavat meitä. Meidän tulee kaikkien suorittaa oma osamme tässä elämässä. Kanssakäymiseen liittyvien luonteenpiirteidemme kehittäminen saattaa meidät yhteisymmärrykseen veljiemme kanssa ja tekee meidät onnelliseksi pyrkiessämme olemaan siunaukseksi toisille. Taivaan onnellisuuden tulee muodostamaan pyhien olentojen puhdas kanssakäyminen, sopuisa seuraelämä pyhien enkeleitten ja lunastettujen kanssa, jotka ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Emme voi tulla onnellisiksi niin kauan kuin olemme antautuneet vain omiin harrastuksiimme. Meidän tulee elää tässä maailmassa voittaaksemme sieluja Kristukselle. Jos olemme siunaukseksi toisille, olemme myös itsellemme siunaukseksi, sillä jokaisen hyvän teon vaikutus heijastuu omaan sydämeemme.

Olemme velvolliset auttamaan toinen toisiamme. Emme aina joudu kosketuksiin ystävällisten, rakastettavien ja lempeitten kristittyjen kanssa. Monet ovat jääneet vaille oikeaa kasvatusta; heidän luonteensa on kasvanut kieroön tehden heidät koviksi ja juroiksi, niin että he näyttävät olevan vinossa joka kohdassa.

Samalla kuin koetamme auttaa näitä huomaamaan ja oikaisemaan virheensä, meidän tulee varoa tulemasta kärsimättömiksi ja ärtyneiksi lähimmäistemme virheistä. Kristusta tunnustavien joukossa on myös epämiellyttäviä yksilöitä, mutta Kristuksen armon suloisuus muuttaa heidät, jos he asettavat päämääräkseen osallistua Hänen nöyryydestään ja hienotunteisuudestaan ja muistavat, ettei kukaan meistä elä itsellensä. Kristuksen työtovereita! Miten korkea asema se onkaan!

Missä tavataan itsensä uhraavia lähetystyöntekijöitä näissä suurissa kaupungeissa? Herra tarvitsee työntekijöitä viinitarhaansa. Meidän tulee pelätä riistävämme Häneltä sitä aikaa, jota Hän vaatii meiltä. Meidän tulee pelätä sen käyttämistä toimettomuuteen ja ruumiimme kaunistelemiseen, ettemme kuluttaisi joutavaan mielettömyyteen niitä kallisarvoisia hetkiä, jotka Jumala on uskonut meille käytettäväksi rukoukseen ja Raamatun tutkimiseen sekä toimimaan lähimmäistemme hyväksi, jotta siten tekisimme itsemme ja heidät soveliaiksi suureen meille kuuluvaan työhön.

Äidit uhraavat tarpeetonta työtä vaatteisiin, joilla kaunistelevat itseään ja lapsiaan. Velvollisuutemme on pukeutua yksinkertaisesti ja pukea lapsemme siististi ilman hyödyttömiä koristeita, koruompeleita tai muuta komeilua, ja valvoa sitä, ettei heissä synny heidän turmiokseen koituvaa rakkautta vaatteisiin, vaan että he ennemmin pyrkivät vaalimaan kristillisiä avuja. Kukaan meistä ei pysty vapauttamaan itseään velvollisuudestaan, emmekä missään tapauksessa voi hyvällä omallatunnolla seisoa Jumalan valtaistuimen edessä, jos jätämme suorittamatta sen tehtävän, jonka Kristus on uskonut meille.

Jumala kutsuu lähetystyöntekijöitä, uskollisia miehiä ja naisia, jotka eivät pakene velvollisuuksia. Järkiperäinen työ on johtava hyviin tuloksiin. Nyt on suoritettava läpikotaista työtä. Niiden, jotka ovat pukeutuneet sekä nöyryyteen että viisauteen, tulee huolellisesti ja harkitusti viedä totuuden sanoma kansalle. Meidän ei tule pysytellä erillämme lähimmäisistämme, vaan pyrkiä lähestymään heitä, sillä heidän sielunsa on aivan yhtä kallis kuin

meidänkin. Voimme viedä valoa heidän koteihinsa, voimme vakavasti, sävyisästi ja nöyrästi pyytää heitä uskossa tarttumaan heille tarjottaviin yleisiin etuoikeuksiin. Voimme rukoilla heidän kanssaan milloin tuntuu sopivalta, voimme osoittaa, että heidän saavutettavinaan on korkeampia päämääriä ja puhua heille varovaisesti näitten viimeisten päivien pyhistä totuuksista.

Kansamme keskuudessa on enemmän tilaisuuksia, laulua kuin rukousta varten, mutta nämäkin tilaisuudet voidaan tehdä niin arvokkaiksi ja rohkaiseviksi, että ne tekevät hyvän vaikutuksen. On kuitenkin liian paljon leikinlaskua, joutavaa keskustelua ja juoruamista estämässä näitä tilaisuuksia tulemasta hyödyllisiksi, niin että ne ylentäisivät mieltä ja jalostaisivat käytöstä. *T. a. I, s. 431-438*

Koetusten uunissa

“Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Aabrahamia ja sanoi hänelle: "Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen." Ja hän sanoi: "Ota Iisak, ainokainen poikasi, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle sanon." Varhain seuraavana aamuna Aabraham satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi palvelijaansa sekä poikansa Iisakin, ja halottuaan polttouhripuita hän lähti menemään siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle sanonut. Kolmantena päivänä Aabraham nosti silmänsä ja näki sen paikan kaukaa. Silloin Aabraham sanoi palvelijoilleen: "Jääkää tähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan; sitten me palaamme luoksenne." Ja Aabraham otti polttouhripuut ja sälytti ne poikansa Iisakin selkään; itse hän otti käteensä tulen ja veitsen, ja niin he astuivat molemmat yhdessä. Iisak puhui isällensä Aabrahamille sanoen: "Isäni!" Tämä vastasi: "Tässä olen, poikani." Ja hän sanoi: "Katso, tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammas polttouhriksi?" Aabraham vastasi: "Jumala on katsova itselleen lampaan polttouhriksi, poikani." Ja he astuivat molemmat yhdessä. 1. Moos. 22:1-8.

Ennen tätä koetusta Aabrahamilla oli muita koetuksia, joissa hän osoitti vähän uskoa ja täydellistä luottamusta Jumalaan. Sen tähden Jumalan piti antaa hänelle vielä yksi suuri koetus, ja nyt hän osoitti vahvaa uskoa ja luottamusta Jumalaan. Näin hän sai uuden nimen - Jumalan ystävä.

Uskon elämässämme Jumala sallii meille hyvin usein koetuksia. Miksi? Koska Hän haluaa nähdä olemmeko valmiit vaikeimmissakin olosuhteissa uskomaan ja luottamaan Häneen. Niiden kautta Hän tahtoo kasvattaa ja puhdistaa meitä ja tehdä meidät taivas kelpoiseksi.

Ihmisen suhtautuminen koetukseen

Yleensä lihallinen ihminen ei suhtaudu positiivisesti koetukseen. Hän hermostuu, vihastuu ja taistelee niitä vastaan. Jos hänelle tulee viettelys johonkin syntiin, hän on taipuvainen lankeamaan siihen. Sen tähden apostoli Paavalin kautta Jumala neuvoo meitä, että eläisimme hengen mukaan. “Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää. Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.” Room. 8:13,14.

Miten on sitten hengellisen ihmisen laita? “Tutki minua, Herra, ja pane minut koetukselle, koettele minun munaskuuni ja sydämeni.” Ps. 26:2.

Daavid oli jopa pyytänyt, että Herra koettelisi häntä. Siis, tosi uskovainen ihminen suhtautuu myönteisesti koetukseen. Ainoastaan silloin, kun olemme antautuneet täydellisesti Jumalalle voimme kestää ne. Hän luottaa Herraan siinä, että jos Hän on kerran sellaista sallinut tulla hänelle, se on sitten tarpeellista.

“Katso, minä olen sinua sulattanut, hopeata saamatta, minä olen sinua koetellut kärsimyksen pätsissä.” Jes. 48:10.

Jumala tietää mitä Hän tekee. Hän on uunin vieressä ja laittaa niin monta astetta kuumuutta, mitä me tarvitsemme, että luontemme puhdistuisi kaikista huonoista tavoista ja tulisi täydellisesti Kristuksen kaltaiseksi. Koetuksen uunissa ollessamme, meillä on paljon vaivoja ja kärsimystä, mutta uskossa

katsoen eteenpäin voimme nähdä, että Jeesus kulkee edellämme ja valmistaa meille tien. Meidän pitää käydä koetusten läpi ajatellen, että Jumala ei salli enempi, kuin me kestäisimme.

“Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita.” 1. Piet. 4:12,13.

“Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä.” Jaak. 1:2,3.

Jumalan Sana puhuu meille, että iloitsisimme koetuksen aikana, koska ne kestäen uskomme vahvistuu ja me heijastamme aina paremmin Jeesuksen kuvaa ja tulemme valmiiksi uuden Jerusalemin asukkaiksi.

“Puhdistus, jonka tulee tehdä meidät soveliaiksi taivaaseen, on suuri työ, joka tuottaa meille paljon kärsimyksiä ja koettelemuksia, koska tahtomme ei ole alistunut Kristuksen tahtoon. Meidän täytyy kulkea koetusuunin lävitse, kunnes tuli on kuluttanut meistä kuonan ja saanut meidät puhtaiksi, niin että heijastamme Jumalan kuvaa. Ne, jotka seuraavat omia mielihalujaan ja ovat ulkonaisten seikkojen johdettavissa, eivät ole asiantuntijoita sanomaan, mitä Jumala kulloinkin tekee. He ovat tyytymättömyyden vallassa. He näkevät vaan epäonnistumista siinä, missä on ilmeistä menestystä, suurta tappiota siinä, missä on voittoa, ja Jaakobin tavoin he ovat huudahtamaisillaan: ’Kaikki tämä kohtaa minua’, 1 Moos. 42:36, vaikka juuri ne asiat, joita he valittavat, kaikki yhdessä vaikuttavat heidän parhaakseen.” T. a. I, 458.

“Sen tähden te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsittekin murhetta moninaisissa kiusauksissa, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoa kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.” 1. Piet. 1:6,7.

Milloin koetukset päättyvät?

“Monet ovat omaksuneet käsityksen, että koetusaika jatkuu sen jälkeen kun Jeesus on lopettanut välittäjäntyönsä ja poistunut kaikkienpyhimmästä. Mutta se on saatanan viisastelua. Jumala koettelee maailmaa valolla, jonka Hän on nähnyt hyväksi antaa sille ennen Kristuksen tulemistä. Luonteet on silloin muodostettu elämäksi tai kuolemaksi. Mutta niiltä, jotka valitsevat elämän synnissä välittämättä heille tarjotusta suuresta pelastuksesta, koetusaika päättyy silloin kun Kristuksen ylimmäispapillinen palvelus loppuu, juuri ennen Hänen ilmestymistään taivaan pilvissä.” T. a. I, 266,267.

Siis, kun Jeesus päättää tehtävänsä taivaan pyhäkössä myös koetukset lakkaavat meille. Kestäessämme koetukset saamme Jumalan sinetin ja nimeämme ei ole pyyhitty pois elämän kirjasta.

Kun Jeesus poistuu taivaan pyhäköstä, vitsaukset alkavat maan päällä, mutta me olemme Jumalan omaisuutta ja Hän huolehtii meistä, että mikään ei meitä vahingoita.

“Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kansaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme.” Room. 8:17.

Herra meitä auttakoon, että koetuksen aikana kestäisimme ja pysyisimme uskollisina Hänelle. Näin Hänen tullessaan, Hän vie meidät kotiin, missä ei ole enää mitään kärsimystä, vaan ikuista iloa, lepoa ja rauhaa.

Teidän veljenne V. Marinov

Tienristeyksessä

Tämä tarjous oli hyvin houkutteleva. Minä olin ilman kotia, rahaa ja ylläpitoa, ja nyt tämä tarjous firmasta ja heidän

rakkautensa. Rakennusliike menestyi oikein hyvin. Ihminen voi tulla nopeasti rikkaaksi. Mutta juuri samaan aikaan seurakunnan johtajan taholta ja erityisesti sisar Unraun kautta, joka tyttärensä kanssa lensi Saksaan ja hän oli menettänyt miehensä venäläisten takia, - koska hän kuoli marttyyrinä uskonsa tähden - minua rohkaistiin hänen tyttärensä kanssa käydä lähetyskoulua, joka sodan jälkeen avattiin.

Johtajani tarjosi minulle hyvää palkkaa, auton ja mukavan kodin. Koulu tarjosi minulle jälleen mahdollisuuden työskennellä Jumalan sanansaattajana, mikä oli myös minun toivomukseni. Työntaja ja auttaja ei missään tapauksessa halunnut laskea minua ja kyynelin pyysi, että jäisin hänen luoksensa. Minä soitin koulun johtajalle ja kysyin, voinko mennä kolme kuukautta myöhemmin. Minä teen kaiken sen mitä olen laimin lyönyt, ja minulla oli jo ennen sotaa tehty valmisteluja koulua varten. Hänen vastauksensa oli: "Meidän ei tarvitse myöhästyä." Nyt minun piti päättää ja minä tein sen. Niin säästetyt rahani menivät.

Opiskeluni lähetyskoulussa

Heti kääntymykseni jälkeen toivoni oli kertoa toisille ihmisille sanomaa Jumalan pelastavasta rakkaudesta, kun Hän antoi Hänen rakkaan Poikansa uhriksi. Nuorien ja vanhojen pitää kokea Jeesuksen suuret opetukset ja teot, että heidän sydämensä täytyisivät ikuisen elämän ihmeellisestä toivosta. Tämä oli vain unelma, joka usein täytti minut alakuloisella kaipauksella. Emäseurakunnassa minä yritin, vaikka Puolassa oli hyvin vaikea täyttää kaikki vaatimukset, mennäkseen kouluun. Kun vihdoinkin kaikki oli jo tehty, alkoi toinen maailman sota, silloin minun piti kyynelin kantaa nämä toiveet hautaan.

Sen tilalle, että kantaisin sanoman toivosta, rauhasta ja armosta me jouduimme kauheaan turmeluksen, murheen ja verenvuodatuksen kouluun. Mutta tämä paholaisesta lähtöisin oleva viha ja hävitysraivo piti lakata ja Jumala valmisti tien, jonka mukaan tähän päivään saakka saamme levittää eteenpäin sanomaa pelastuksesta, rauhasta, toivosta ja jumalallisesta rakkaudesta.

Emäseurakunnassa, niin kuin pienissä uskonpuhdistuksen kokouksissa pikku hiljaa tuli elämää. Uskonpuhdistusliike Hitlerin aikana oli kielletty ja useimmat sen jäsenistä joutuivat vankilaan tai keskitysleiriin, joten pelastustyö oli hyvin estettyä. Mutta myrskyn jälkeen he tulivat jälleen yhteen idästä, lännestä, pohjoisesta ja etelästä, täyttääkseen jäljelle jääneet uudella elämällä.

Saksassa uskonpuhdistusliike alkoi ensimmäisen maailmansodan aikana. Toisen maailmansodan aikana melkein kaikki olivat vankiloissa tai keskitysleireissä, tai heidän piti paeta. Sodan jälkeen veljet ja sisaret kokoontuivat ja työ kasvoi nopeasti, kaikesta köyhyydestä huolimatta. Eräs Muskat-veli, jolla oli tarmokas henki, oli valittu nuorisajohtajaksi. Hän unionin johtajan kanssa organisoivat ensimmäisen koulun yhteen nuorisotaloon Esslingessa, lähellä Stuttgartia.

Käydessäni sitä koulua minä olin 28 vuotta vanha. Meitä oli 22 oppilasta ja neljä opettajaa. Opinto-ohjelmaan kuului Jumalan Sana, todistukset, henkilökohtainen evankeliointi, yleisöevankeliointi, retoriikka (puhetaito), laulaminen ja musiikki. Vapaa aikaa käytettiin laulamiseen rautatieasemilla, torilla ja muilla vapailta paikoilla. Junissa jaoimme lähetyslehtiä ja yritimme puhua Jumalan Sanasta ihmisten kanssa. Jumala siunasi työnsä runsaasti ja jokaisessa isommassa kokouksessa saimme kastaa monia sieluja. Oli vielä sellaista aikaa, kun ihmiset etsivät Jumalaa ja Hänen Sanansa lohdutusta.

1. tammikuuta päättyi koulu ja 1948 minut asetettiin Raamattutyöntekijäksi. Työalueeni oli Mannheimista Bergstrasse Odenwaldiin saakka. Olin melkein 30 vuotta vanha. Aika oli jo tullut etsiä partneria. Ajattelin Margaretaa, tyttöä joka oli iloinen sydämeltään ja jonka kanssa lauloin hartaita lauluja. Hänen kanssaan minä pidin kontaktia ja näin, että hän täyttää ehdot ollakseen uskollinen ja avulias puoliso. Hänellä oli lahja Jumalalta viedä kirjallisuutta, joka on Jumalan mykkänä sanansaattajana ihmisille. Hän sai olla minulle suurena apuna. Niin 4. päivä syyskuuta 1948 me solmimme avioliiton. Häjäjuhlamme oli hyvin

vaatimaton. Häävieraana oli vain minun sotatoverini, johonka tutustuin sotilassairaalassa. Hänen sääriluunsa oli niin pahasti haavoittunut, että hän ei voinut osallistua sotaan. Se, mikä oli merkillistä hänessä, oli hänen uskollisuutensa ja tunnontarkkaavaisuutensa. Sinä aikana, kun minun piti mennä takaisin rintamalle, hän kirjoitti minulle kirjeen, jossa hän mainitsi ystävydestämme näin: “Jumalallinen rakkaus yhdisti meitä niin, että olen valmis menemään kuolemaan sinun edestäsi.” G. Rein. Jatkuu...

S. Gutknecht

Kuinka paljon meillä on vielä aikaa?

“Sen tähden minä teen sinulle, Israel, näin. Koska minä tämän sinulle teen, niin valmistaudu, Israel, kohtaamaan Jumalaasi.” Aamos 4:12.

“Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä.” Jaak. 5:8.

Tässä on kaksi vakavaa jaetta Jumalan Sanasta. Suuri kysymys: “Kuinka paljon meillä on vielä aikaa?”

Ihmisenä meillä on ongelmia, joiden kanssa olemme tekemisessä koko elämämme aikana. Silloin tulee kysymykset: Milloin? Kuinka kauan? Milloin tulee muutos? Miten kauan kestää vielä? Sairas sanoo: “Milloin yö on ohitse?” Kuinka pitkään vielä minulla pitää olla kipuja?

Uskova kysyy: “Kuinka paljon minulla tai meillä on vielä aikaa? Kirjassa “Unser Jahrtausend geht seinem Ende entgegen” sivulla 11 on kirjoitettu:

“Aikaa on verrattava yhden suuntaisten katujen kanssa, joiden päitä kutsutaan menneisyydeksi ja tulevaisuudeksi. Siinä välillä on nykyisyys, joka kiireesti liikkuu aina eteenpäin, ilman viivytyksiä. Se mitä oli tulevaisuus, nyt on jo menneisyyttä. Tällä kadulla ei

voi ajaa taaksepäin, vielä vähemmän voidaan sillä seisoa.”

Meidän elämässämme emme voi kääntää aikaa taaksepäin, tai pysäyttää sitä. Kaikki tiedämme, että elämme vakavassa ajassa. Jumalan Sana ja ajanmerkit sanovat meille että, aikamme on viimeinen. Me itse koemme ja toteamme sen. Se on totta, mitä apostoli Paavali kirjoittaa nuorelle työtoverille Timoteukselle:

“Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkaudettomia, epäsohuisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä, pettureita, väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia; heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Senkaltaisia karta.”

2. Tim. 3: 1-5.

Päivittäin saadaan kuulla uutiset. Kysymys on: Minkä vaikutuksen nämä tapahtumat tekevät meihin? Maanjäristysten kasvu, vuoret luiskahtavat ja peittävät kokonaisia kyliä liejulla.

Miten monet ihmiset ovat menettäneet elämänsä hurrikaaneissa? Miten paljon on aidsiin sairastuneita ja nälkää kärsiviä lapsia ja aikuisia? Päivittäin voimme siitä lukea ja kuulla! Kysymys on: Huolestuttaako tämä meitä tai totummeko siihen, koska se ei koske meitä?

Tapahtuuko meille sama niin kuin opetuslapsille ennen Jeesuksen vangitsemista? He olivat väsyneitä ja kaikki nukkuivat. (Matt. 26:40-45) Opetuslapset eivät tunteneet ajan ja tunnin ulottuvuutta. Kymmenelle neitsyelle ensiksi tuli uni ja sitten he nukkuivat. Matt. 25:5.

“Ja tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme.” Room. 13:11.

**“ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä,
sillä aika on paha.” Ef. 5:16.**

Miten hirveäksi aikamme on tullut ja miten vaarallinen se voi olla nuorisollemme, tulee ilmi seuravasta lainauksesta. Lyhyillä sanoilla on esitetty maailmanlaajuinen lankeemus:

Hallitukset	-neuvottomia
Valheet	-rajattomia
Velat	-luukuttomia
Neuvottelut	-tuloksettomia
Tiedustelut	-mielettömiä
Politiikka	-luonnotonta
Muoti	-hävytöntä
Rikollisuus	-määrätöntä
Konferenssit	-loputtomia
Toiveet	-lohduttomia

Jeromy Tayler sanoo: “Täällä maan päällä Jumala on lahjottanut ihmisille vai lyhyen ajan, mutta tästä lyhyestä ajasta on riippuvainen ikuisuutemme.”

Miten käytämme Jumalalta annettua aikaa meille?

“Jos ei usko ylläpidä totuuteen uskovia näinä verrattain rauhallisina päivinä, mikä ylläpitää heitä silloin, kun tulee suuri koetus ja kun julkaistaan käsky kaikkia niitä vastaan, jotka eivät tahdo palvella pedon kuvaa eikä ottaa sen merkkiä otsaan eikä käteensä? Tämä vakava ajankohta ei enää ole kaukana.” T. a. I, 477, 478.

“Ihmissieluja koettelevat ajat ovat aivan edessämme. Uskossaan heikot eivät tule kestävänsä noina vaaran päivinä. Jumalan suuria totuuksia on tutkittava huolellisesti, sillä me kaikki tarvitsemme järjestystä tietoa Jumalan Sanasta. Tutkimalla Raamattua ja seurustelemalla joka päivä Jeesuksen kanssa tulemme saamaan selvän, täsmällisen käsityksen henkilökohtaisesta vastuustamme ja myös voimaa kestääksemme koetuksen ja kiusauksen aikana. Se, jonka elämä on salaisilla yhdyssiteillä liitetty Kristukseen, varjeltuu Jumalan voimasta uskon kautta pelastukseen.” T. a. II, 98.

Vielä vakavammin osoittaa meille Ilmestyskirjan 6:12-14 ne

tapahtumat, jotka ovat tapahtuneet.

Oli suuri maanjäristys Lissabonissa 1.11.1755. Pimeäpäivä 19.5.1780 ja tähtisade Euroopassa 12-13.11.1832 ja sama tapahtuma oli vuosi myöhemmin Amerikassa 12-13.11.1833. Jae 14 on vielä tulevaisuutta. “Ja taivas väistyi pois niin kuin kirja, joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät sijoiltansa.”

Nykyisin katsomme eteenpäin tapahtumiin, joiden toteutuminen on varmaa. Epäilemättä tämä on meidän aikaamme; koska me elämme tämän luvun 13 ja 14 jakeiden välillä. Me odotamme sitä hetkeä, jossa taivas väistyi pois niin kuin kirja. Tämä on verattoman juhlallinen ja tärkeä aika: Emmekö tiedä miten lähellä näiden asioiden toteutumista olemme. (Daniel u Offenbarung v. U. Smith, 455.)

Johannes on oikein kirjoittanut: “Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. 1. Joh. 2:18.

“Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta; mutta jos se alkaa ensiksi meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka eivät ole Jumalan evankeliumille kuuliaiset?” 1. Piet. 4:17.

Matteuksen 24:42 ja 44 neuvoo meitä kaikkia: “Valvokaa siis... Sen tähden olkaa tekin valmiit,...”

Valvomiseen kuuluu vakava etsiminen!

“... Raivatkaa itsellenne uudispelto, silloin kun on aika etsiä Herraa,...” Hoos. 10:12.

“Etsikää Herraa silloin, kun hänet löytää voidaan; huutakaa häntä avuksi, kun hän läsnä on.” Jes. 55:6.

“On tulossa hetki, jolloin ne, jotka ovat hukanneet aikansa ja mahdollisuutensa, toivovat etsineensä häntä.” T. a. III, 332.

Siis kuinka paljon meillä on aikaa? Nooalla ja hänen tovereillaan oli 120 vuotta aikaa. 1. Moos. 6:3. Lotilla oli vain yksi päivä. 1. Moos. 19:14-17. Rikkaalla maanviljelijällä oli vain yksi yö. Luuk. 12:20. Ananialla ja Safiiralla oli vain yksi tunti. Apt. 5:9-10. Ajatelkaamme myös maanherra Feelixiä.

“Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta ja itsensähillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, peljästyivät Feeliks ja

sanoi: "Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas." Apt. 24:25.

Täyttyköön meidän kanssamme sana Luukan evankeliumista 12:36. ***"...ja olkaa te niiden ihmisten kaltaiset, jotka herraansa odottavat."***

Eräs pastori piti saarnaa lopunajasta. Kuulijat olivat hyvin liikuttuneina - jotkut jopa itkivät ja toiset itkivät katkerasti. Silloin saarnaaja piti pienen tauon ja jatkoi jälleen. "Minun rakkaani, itkittekö tulevasta tuomiosta? Kuivatkaa kyyneliänne, koska minulla on vielä jotakin sanottava teille, mikä on vielä kauheampaa kuin tämä viimeinen ratkaisu." Siihen aikaan jotkut kuuntelijoista jännittyneinä katsoivat saarnaajaan päin, toiset pelolla odottaen katsoivat lattiaan päin. Mitä kauheampaa voisi vielä tulla? Hiljaisuudessa kuului saarnaajan vastaus: "Rakkaani, täällä kaikki olette hyvin vaikuttuneina; mutta viikon päästä te unohdatte kaikki. Te ette ajattele enää Jumalan viimeistä tuomiota. Sanokaa te itse, eikö ole kevytmielisyys ja välinpitämättömyys paljon pahempi kuin viimeinen tuomio, joka minä esitin teille?"

Mitä Jeesus sanoo Laodikean seurakunnalle? ***"Katso, minä seison ovelle ja kolkutan;..." Ilm. 3:20.***

"Näin monien sydämen ovelle kasaantuneen niin paljon roskaa, etteivät he saa ovea auki. Joillakin on poistettavanaan itsensä ja veljien välisiä erimielisyyksiä. Toisten on poistettava kiivautensa ja itsekäs ahneutensa, ennen kuin voivat avata oven. Toiset ovat vierittäneet sydämensä ovelle maailman, mikä salpaa sen. Kaikki tämä roska on poistettava, ja sitten he voivat avata oven ja lausua Vapahtajan tervetulleeksi sisälle." T. a. I. 36.

Vapahtaja ei vuodattanut turhaa kyyneleitä Jerusalemin tähden. "Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu." Luuk. 19:42.

"Öljymäen laelta Kristus näki yli koko maailman ja kaikkien aikojen, ja Hänen sanansa voidaan soveltaa jokaiseen sieluun, joka hylkää Jumalan armokutsun... Kristus vuodattaa katkeria kyyneleitä sinun tähtesi, jolla ei ole mitään kyyneleitä

vuodatettavana omasta puolestasi. Sinussa näkyy jo sitä kohtalokasta sydämen kovuutta, joka koitui fariseusten tuhoksi. Ja jokainen jumalallinen armon osoitus, jokainen jumalallinen valon säde joko sulattaa ja pehmittää mieltä tai lisää sen toivotonta katumattomuutta.” A. T. 561.

Pian tulee sellainen aika, joka Aamoksen kirjassa on esitetty. “Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä.” Aam. 8:11,12.

Silloin monille on liian myöhäistä. **“... Jospa te tänä päivänä kuulisitte hänen äänensä: Älkää paaduttako sydäntänne,...”** Ps. 95:7,8.

Tämä päivä ja tämä tunti ovat ratkaisevia, koska tästä riippuu, onko elämämme merkityksellinen vai turha, onko se täytetty vai epäonnistunut. Kaksi hautakiveä ilmaisevat onko anteeksi saanut vai turhaan elänyt.

Gomerjärvellä on unelmatalo. Sen omistaja tulee harvoin, mutta siellä on vanha puutarhuri, joka huolehtii kaikista. Hän on työskennellyt siellä melkein 25 vuotta. Kysymykseen miten usein hänen isäntänsä tulee käymään, hän vastasi: “Koko minun aikanani hän on tullut neljä kertaa. Viimeinen kerta oli 12 vuotta sitten.” “Mutta puutarha ja kaikki muut ovat täydellisessä järjestyksessä.” “Kyllä, isäntäni saattaa tulla minä päivänä tahansa!”

Saakoon Herra meitä auttaa, että päivittäin olisimme valmiita Jeesuksen tulolle.

Haluan päättää hyvin vakavalla todistuksen paikalla.

“Asettukaa iltaisin levolle jokainen syntinne tunnustettuna. Niin teimme, kun vuonna 1844 odotimme kohtaavamme Herramme. Ja nyt tämä suuri tapahtuma on lähempänä kuin silloin kun ensimmäisen kerran uskoimme. Olkaa aina valmiina, illalla, aamulla keskipäivällä, niin että kun kuuluu huuto: “Katso, Ylkä

tulee! Menkää häntä vastaan, voitte vaikkapa vuoteeltanne nousten lähteä häntä vastaan lamppunne kunnostettuna ja palavana.” T. a. III, 301.

On tulossa hetki, jolloin ne, jotka ovat hukanneet aikansa ja mahdollisuutensa, toivovat etsivänsä häntä. Aamen.

Kurt Barath

“Pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen.” Hebr. 10:23.

LUJA PERUSTA MEIDÄN AIKANAMME

”Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa.” Ef. 6: 10

”Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäköenne ei ole turha Herrassa.” 1. Kor. 15:58

Meidän aikanamme on kiire. Tekniikka viettää suurta juhlaa, minkä kautta maat ja mantereet vedetään toisiaan lähemmäksi. Se, mikä tänään herättää hämmästyksiä, on huomenna vanhentunutta, mikä pätee tänään, ei päde enää huomenna. Elämän vaatimukset kohoavat, elämä itse yltyy valtavaksi kilpajuoksuksi, jossa keksintö ennättää toisensa ohi. Koko maailman viisaus kulkee silmiemme edestä, ja silmä väsyä pian katselemisesta ja korva kuuntelemisesta.

Meistä on tullut ajan lapsia, olemme vaarassa tulla vedetyksi tähän kilpajuoksuun ja kadottaa näkyvistämme ikuisuuden, joka meidän Herran kansana pitäisi saavuttaa.

Työssä on jotain ahdistavaa, kahlehtivaa ja ihmisille tarjotaan aavistamattomia näköaloja. Siihen kuuluu itse kieltäymystä, ettei aseta lahjojansa ja voimaansa eteenpäin virtaavien ajan

tapahtumien palvelukseen. Mutta kaikkien onnesta, hyvinvoinnista, ilosta ja mielihyvystä puhuvien sanojen takana kuullaan ja nähdään valitusta hädästä ja kurjuudesta. Kaiken tämän keskellä Sana huutaa: ”Olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat.” Tämä kehoitus kuuluu myös meille! ”Kaikkeaa mitä voidaan liikuttaa, tullaan liikuttamaan”, sanoo Profetian Henki. Nyt olot ovat vielä pahemmat. Epäusko, pilkka ja iva ovat levinneet laajalle. Olkaa lujat! Mitä tämä sanoo meille? Apostolin elämä todistaa, että hän pysyi lujana. Hän saattoi sanoa: ”Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.” 2. Tim. 4:7. Lujana oleminen tarkoittaa, ettei anna kaikkien opin tuulien heitellä itseään sinne tänne. Ettei yritä pysyä yleisen mielipiteen köydellä pitäen kaikin tavoin itseään tasapainossa kuten nuoralla tanssija, vaan asettaa uskonelämänsä lujalle perustalle ja laskee uskonelämämme juuret tälle perustalle. Tämä perustus on laskettu, se on ”Jeesus Kristus”. Se on myrskytön kallio, joka kohoaa ylös ajan myrskyävistä aalloista, joka lepää varmasti ja lujasti maan perustalla ja jonka huippu kohoaa taivaaseen saakka. Se on se kallio, joka johti kansaa erämaassa, ja tästä hengellisestä kalliosta Israelin kansa joi neljänkymmenen vuoden aikana erämaavaelluksella. Kulkiessaan maan päällä Jeesus itse todisti itsestään, että Hän on elävä vesi, ja Hänen sanassaan meitä kehoitetaan juomaan sitä ja käyttämään sitä runsaasti hyödyksemme. Hänen täytyy olla meidän elämämme keskipiste. Meidän täytyy omaksua varma henkilökohtainen suhde Häneen, sillä mitä syvempi ja sisäisempi se on, sitä lujemmin me seisomme.

Lujan ja voimakkaan sydämen salaisuus on Jumalan parantavassa armossa. ”Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille.” Tiit. 2:11

”Kristus vetää syntisiä puoleensa ilmaisemalla rakkautensa ristillä, ja tämä liikuttaa sydäntä, vakuuttaa ymmärrystä ja herättää sielun murtumisen ja katumuksen! Kristus vetää ihmisiä jatkuvasti puoleensa, yhtäaikaa kun Saatana kaikin mahdollisin juonin yrittää vetää ihmisiä pois Vapahtajansa luota.” (Review and Herald,

1.4.1890.)

Tämän täytyy olla henkilökohtainen kokemus, tarkemmin sanottuna, ei Kristus edessämme tai takanamme, vaan Kristus meissä. ”Joille Jumala tahtoi tehdä tietäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo.” Kol.1:27

Tässäkin asiassa apostoli saattoi sanoa itsestään: ”Ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, Hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.” Gal.2:20 Voidaksemme olla lujia ja järkkymättömiä Kristuksen pitää olla elämämme kannustava voima, ikuinen magneetti, sisin hermo. Hän ei saa olla menneisyyttä, vaan nykyisyyttä. Ei kuollut Kristus, vaan elävä, rakentaakseen sisäisen ihmisen luonteen. Ei vain sanassa ja opetuksessa, vaan ihmisessä, työssä ja elämässä Hänen täytyy näkyä. Sananlasku sanoo: ”Kerro minulle, kenen kanssa sinä seurustelet, niin minä kerron sinulle, kuka sinä olet!” Jos kuljet Kristuksen kanssa, silloin olet kristitty, ja Hänen luonteensa, henkensä ja olemuksensa tulevat välittömästi näkyviksi.

Ihmiset eivät kysy silloin: ”Mitä hän oikeastaan uskoo? Tarkoittaako hän hyvää?” He tietävät, mitä hän uskoo, että hän myös ottaa sen tosissaan ja tarkoittaa hyvää. Vaikka he vihaavatkin häntä, kuitenkin heidän täytyy kunnioittaa häntä: Sillä hän on oikea kristitty, joka on ansainnut nimensä teoillaan. Ei tule käymään samoin kuin kävi eräälle upseerille, kun hänen takissaan oli reikiä. Hän antoi sotilaiden käydä riviin ja käski: Rääätelit ulos! Useita sotilaita astui eteenpäin, mutta esittäessään pyyntönsä hän sai todeta, että heidän nimensä oli kyllä Räätäli (Schneider) , muttei heillä ollut aavistustakaan räätälin taidosta. Samoin monilla on kauppiaan, leipurin, sepän yms. nimi, mutta ei aavistustakaan ammatista. Herra auttakoon meitä, että todistaisimme teoissa nimen ”S.P.A. uskonpuhdistaja”. Tämä aika vaatii voimakkaita miehiä, jotka eivät anna minkään järkyttää itseään kaikesta siitä melusta ja vaikeuksista, jotka tulevat – ja niitä tulee, ennemmin kuin arvaamme ja aavistamme. Herra sallii niitten tulla, että

ilmenisi, mitä sydämessä on, oliko uskomme pinnallista vai onko se perustettu Jeesus Kristus – kalliolle. Koska Herramme sanoo: ”Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin.” Matt. 24:24, sanat, joilla Hän puhutteli fariseuksia: ’Te, eksytte, kun ette tunne Kirjoituksia, ettekä Jumalan voimaa.’ –Review and Herald, helmik. 4. 1890.” Kr.m.v. s.109.

Kristus täytyy päästää sisälle sydämeemme, jos haluamme pysyä lujina. ” Kun Kristus on sydämessä, rakkaus Jumalaan ja ihmisiin pehmentää ja hillitsee sitä niin, että siellä ei ole kiihtymystä, moittimista eikä riitaa. Kristuksen uskonto sydämessä hankkii omistajalleen täydellisen voiton kaikista valtaan pyrkivistä intohimoista.” Test. IV, 610.

Samoin on pohja kompastumiselle ja kaatumiselle, jos ei ole saavutettu voittoa omasta minästä.

”Meidän täytyy tyhjentyä itsestämme. Mutta tämä ei riitä. Kun olemme luopuneet epäjumalistamme, täytyy niiden jättämä tyhjiö täyttää. Jos sydän jätetään autioksi ja tyhjiö jää täyttämättä, on tilanteemme sama kuin sen, jonka talo oli ’tyhjä, lakaistu ja koristettu’, mutta yksikään vieras ei ollut asettunut sinne asumaan. Silloin paha henki kutsui mukaansa seitsemän muuta henkeä, jotka olivat vielä pahempia kuin tämä itse, ja he astuivat sisään ja jäivät sinne asumaan, jolloin tuon ihmisen viimeiset tulevat pahemmaksi kuin ensimmäiset.

Kun tyhjennät sydämesi omasta itsestäsi, sinun täytyy ottaa vastaan Kristuksen vanhurskaus. Omaksu se uskon kautta, sillä sinulla täytyy olla Kristuksen mieli ja henki, että voit tehdä Kristuksen tekoja. Jos avaat sydämesi oven, Jeesus täyttää tyhjiön Henkensä lahjoilla, ja silloin sinä voit olla elävä saarnaaja kotonasi, seurakunnassa ja maailmassa.’ – Review and Herald, helmik. 23. 1892.” Kr.m.v. s.115.

Meillä on luja perusta, luja kiinnekohta, se on ”Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.” Hebr.13:8. Emme saa antaa itsemme siirtyä pois tästä kiintopisteestä, muutoin ajaudumme

kestämättömälle pinnalle. On liikkuvaisia luonteita, jotka mukautuvat mielellään. Nyt muuttuvaisuus on niin suurta, että tänään sanotaan mustaksi sitä, mitä eilen sanottiin valkoiseksi. Tehtävämme on osoittaa napaa rauhattomille, sinne tänne heiluville sydämille, sitoa vajoava laiva ankkuriin, johtaa erehtynyt, hämmentynyt, rauhaton henki ikuista rantaa kohti. Lujina ja järkkymättöminä ajan myrskyssä, päivien ja mielipiteiden muuttuessa haluamme osoittaa Häneen, joka antaa meille rauhan sydämeen, niin kuin laulurunoilija sanoo eräässä laulussa:

Oi autuas, kellä rauha
sielunsa pohjalla on.
Ei hänellä mikään paha
voi hallita syömessään.
Hän rauhansa säilyttää aina,
vaikk' uhkais vihollinen.
Oi, sinä autuas sielu,
sun palkkasi suuri on!

Oi autuas hän, joka aina
vain katsovi Jeesuksehen,
myös murheen ja surun alla
ain' turvaapi Hänehen.
On ilonsa pysyväinen
ja paikkansa varma on
kun hänet Tuomari kerran
vie oikeall' puolelleen.

Oi autuas on sekä pyhä,
ken kestävä silloin on.
Siks' varustaudu sä sielu
jo kohtaamaan Hänt' iloiten.
Vaikk' nukkuisi toiset, oi aika

jo korkea meillä on
näin rukoillen valvoa,
oi, valmistaudu kokonaan!

Päivien muuttuessa, aatteiden virrassa meidän täytyy olla perustuneita ”Lakiin ja todistuksiin” (Jes. 8:20). Apostoleilla oli vakaumus: ”mutta me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet.” Apt.4:20. Tämä on pyhää järkähtämättömyyttä, joka on vuorenlujasti perustunut Jumalaan ja Jeesukseen, vakuuttuneena siitä, että Hän voi pelastaa ja vapahtaa.

Siksi emme ole tekopyhiä tai hapanmielisiä, me iloitsemme siitä kauniista, mistä ihmissydän voi iloita. Mutta kauneinta ja parasta maailmassa meille on rauha sielussa, rauha sovitukselta Kristuksen kanssa. Emme kiellä sitä, että meissä vielä on monia puutteita, mutta olemme asettaneet itsellemme korkean päämäärän. Päämäärän tulla voimakkaiksi taistelussa, johon meidät on määrätty, ja taistellen muodostaa kansa, joka kohottaa pyhät kädet ilman vihaa ja epäilyä sydämessä. Kansa, joka perustuu Jumalan Sanalle, jota eivät katoavaisten oppien tuulet heittele ja joka tietää, että sillä on yläpuolellaan Isä taivaassa, jolle se tietää olevansa vastuussa kaikesta tekemisestään ja laiminlyönneistään. Joka tahtoo, etsiköön jonkun muun päämäärän, mutta meidän päämäärämme on pysyä lujina Hänessä, joka on lunastanut meidät ja kulkea Hänen lippunsa alla. ”Ja Mooses rakensi alttarin ja pani sille nimeksi: ”Herra on minun lippuni”.” 2. Moos. 17:15. Tällä tavalla Israel saavutti voiton amalekilaisista, ja meillekin on luvattu voitto tässä nimessä.

Mikä sitten on syynä siihen, että vain harvat seisovat lujina? Että uskomme on heikkoa, laimeaa ja sairasta? Ehkä syy on siinä, ettemme ole koskettaneet Jeesusta niin kuin verenvuotoa sairastanut nainen tai asettaneet sormiamme Jeesuksen haavoihin niin kuin Tuomas. Emme ole Elian tavoin sytyttäneet tulta Ahabin ja Iisebelin omia varten, emme ole tappaneet epäjumalan palvelijoita, vaan menimme Iisebelin tavalla itse ulos tappamaan Jumalan palvelijoita. Emme vastustaneet Elian tavalla molemmille

puolille ontumista. Meidänkin sydämeemme on syöpynyt iskusana: ”Onko Jumala todellakin sanonut?” Saatana on osannut asettaa sydämeemme epäilyksen Jumalan työtä, Hänen Sanaansa ja lupauksiaan kohtaan. Kun Israelin kansan johtaja epäili vain kerran ja löi kallioon kaksi kertaa, vaikka hänen olisi pitänyt puhua sille, hän ei saanut astua Kaanaan maahan. Siis olkaa lujat ja järkkymättömät.

Jumalan käsky on olla valvova ja rukoileva. Olemmeko me Jaakobin tavoin taistelleet aamunkoittoon saakka? Olemmeko taistelleet voiton Israelin nimelle? Ellemme, emmekö halua alkaa sitä? Silloin näkyy myös työn lisääntyminen ulkona ja sisällä.

”Pukeutuneena Kristuksen vanhurskauden varustuksiin seurakunta voi kohdata viimeisen taistelun.” E.G.White. Herra auttakoon meitä armossaan, että sanat ”Sen tähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät” tulisivat meidän sanoiksemme ja teoiksemme. Amen.

M. Friebe

Terveisiä Rooman maailmanlaajuisilta nuorisujuhlista

Rakkaat veljet ja sisaret, tervehdin teitä 1 Tess. 5:17 sanoilla ”Rukoilkaa lakkaamatta.” Jumalan armosta sain mennä Roomaan maailmanlaajuisille nuorisujuhille 7 - 17.08.2006. Aiheena oli kahdeksan terveysteriaattia. Ohjelmaa oli aamu seitsemästä ilta yhteentoista (vapaa-aikaa oli n. kaksi tuntia iltasella).

Siellä oli paljon nuoria Italiasta, Kaliforniasta, Curacaosta (pieni saari Karibian merellä), Hollannista, Bulgariasta, Romaniasta, Ukrainasta, Belgiasta, Saksasta ja allekirjoittanut Suomesta. Meitä oli noin 70 henkilöä. Kävimme kahdella linja-autolla Rooman keskustassa. Perjantai-iltana oli Elisa-sisaren kaste Välimeren rannalla.

Sapatin alku oli uskosta: Juud. 3 ”Rakkaani! Kun minulla on

ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa ja kehottaa teitä kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu.”

Hebr. 11:1,6-8,27 ”Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy. Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät. Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi; ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee. Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva. Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti.

1 Joh. 5:4 ”sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme.

1 Piet. 1:7 ”että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoka kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tullessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.”

Matt 9:21 ” Sillä hän sanoi itsekseen: ”Jos vain saan koskettaa hänen vaippaansa, niin minä tulen terveeksi.”

Kolme kysymystä: 1. Henkilökohtainen usko? 2. Miten usko syntyi? 3. Mitä usko tarvitsee?

”Matt. 8: 10. ”Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: ”Totisesti minä sanon teille: en ole kenelläkään Israelissa löytänyt näin suurta uskoa.”

Sananl. 15:13. Iloinen sydän kaunistaa kasvot, mutta sydämen tuskassa on mieli murtunut.

Lopetan Pablo Hungerin sanoin: Hebr. 4:16 ”Käykäämme sen tähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan.”

Toivon kaikille Jumalan Siunaamaa loppuvuotta ja Uutta Vuotta 2007!

Jouni-veli

Mielestä huolet pois karkoita

Mielestä huolet pois karkoita, Sua hoivaa Jumala. Armoonsa katseesi kohdista, Sua hoivaa Jumala.

Taakka kun rupeaa painamaan, Sua hoivaa Jumala. Vaarat jos tiellä uhkaamaan, Sua hoivaa Jumala.

Lahjoillaan tarpeesi täyttää ain, Sua hoivaa Jumala. Kristuksen kautta saat kaiken vain, Sua hoivaa Jumala.

Outo jos polkusi kuinka lie, Sua hoivaa Jumala. Lapsenaan pyyntösi hälle vie, Sua hoivaa Jumala.

:: Sua hoivaa Jumala, Liittonsa on horjumaton. Hän ottaa huomaansa, Sua hoivaa Jumala ::

”Niin tulivat valmiiksi taivas ja maa kaikkine joukkoinensa. Ja Jumala päätti seitsemäntenä päivänä työnsä, jonka hän oli tehnyt, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikesta työstänsä, jonka hän oli tehnyt. Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstänsä, jonka hän oli tehnyt.” 1. Moos.3: 1-3

Raamatun alkulehdiltä saamme lukea Jumalan ihmeellisestä ja järjestelmällisestä luomistyöstä. Hän tarkoitti ihmiskunnalle yhden erikoisen päivän hengellistä lepoa varten. Hän itse ei tarvitse lepoa, koska ”ei hän väsy eikä näänny, hänen ymmärryksensä on tutkimaton.” (Jes.40:28). Mutta me syntiset ihmiset tarvitsemme

lepoa. Miksi? Jumala on nähnyt kuinka me niin mielellämme työskentelemme omaksi eduksemme ja unohdamme, että olemme kaiken saaneet lahjana Jumalalta. Meidän tulee erityisesti antaa aikaa Hänen Sanalleen ja opetuksilleen, jotta oppisimme aina vain tunnollisemmin elämään Hänen kunniakseen.

Jumala sanoi Israelin kansalle: ”Kuusi päivää tee työtä, mutta lepää seitsemäs päivä; kyntö- ja elonleikkuaikaanakin sinun on levättävä.” 2. Moos. 34:21. Tätä samaa hän sanoo tänä päivänä meille jokaiselle, koska me niin helposti huolehdimme sapattinakin arkiasioita, emmekä muista sitä, että Hän haluaa meidän arkisen intomme pysäyttää ja pyhittää meidät. Miksi Jumala haluaa meidän kyntö- ja elonleikkuaikaanakin levätä? Vaikka itse emme teekään työtä sapattina, niin helposti kiinnostumme siitä mitä toinen tekee ja ajatuksemme vierivät toisten töihin eikä Jumalan Sanaan. Olemmeko koskaan tulleet ajatelleeksi lukiessamme Raamattua, miten tarkkaan Jumala tuntee meidät ja haluaa muistuttaa meille Hänen Sanansa tärkeydestä.

Jumala huolehti Israelin kansasta ja antoi tarkat ohjeet, että joka päivä Hän antoi sataa taivaasta mannaa, ettei heidän tullut nälkä ja kuudentena päivänä hän antoi sataa kaksinkertaisesti, ettei sapattina tarvinnut huolehtia mannan keräämisestä. Kansa ei tahtonut luottaa Hänen huolenpitoonsa ja muutamat jättivät päivä annoksestaan huomiseksi, mutta siihen tuli matoja. Eivätkä he vielä sapattinakaan luottaneet Jumalan huolenpitoon, vaan lähtivät kokoamaan mannaa, mutta eivät löytäneet mitään. (2. Moos. 16: 4,5,20-30)

Entä minkälainen huoli fariseuksilla oli sapattina: ”Siinä aikaan Jeesus kulki sapattina viljavainioiden halki; ja hänen opetuslastensa oli nälkä, ja he rupesivat katkomaan tähkäreipäitä ja syömään. Mutta kun fariseukset sen näkivät, sanoivat he hänelle: ”Katso, sinun opetuslapsesi tekevät, mitä ei ole lupa tehdä sapattina.” Matt. 12:1,2

Tästä huomaamme miten meillä ihmisillä on väärä huolenpito omasta ja toistemme elämästä. Erikoisesti sapattina ”Mielestä huolet pois karkoita”. Jumala ei petä meitä, vaan Hän ajattelee

meidän parastamme. Meidän tulee uskoa Hänen auttavan meitä ja Sanansa olevan totta!

Minkälainen päivä sapatit on? ”Jos sinä pidätät jalkasi sapatit rikkomasta, niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhäpäivänäni, vaan kutsut sapatin ilopäiväksi, Herran pyhäpäivän kunnioitettavaksi ja kunnioitat sitä, niin ettet toimita omia toimiasi, et aja omia asioitasi etkä puhu joutavia, silloin on ilosi oleva Herrassa, ja minä kuljetan sinut maan kukkuloitten ylitse, ja minä annan sinun nauttia isäsi Jaakobin perintöosaa. Sillä Herran suu on puhunut.” Jes.58:13,14

Keskittykäämme tänä hetkenä yhä innokkaammin ja iloisemmin kunnioittamaan sapatin pyhyyttä, että voisimme kerran iloita siitä ihanassa ja pysyvässä kotimaassa, jossa ei ole mitään huolia ja murheita.

”Niinkuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, pysyvät minun kasvojeni edessä, sanoo Herra, niin pysyy teidän siemenenne ja teidän nimenne. Joka kuukausi uudenkuun päivänä ja joka viikko sapatitina tulee kaikki liha kumartaen rukoilemaan minua, sanoo Herra.” Jes.66: 22,23

”Pyhimmässä näin arkin. Sen kansi ja sivut olivat puhtainta kultaa. Arkin molemmissa päissä oli kummassakin viehättävä keruupi, jotka levittivät siipensä sen yli... Jeesus seiso i arkin vieressä, ja pyhien rukousten noustessa hänen tykönsä suitsutus astiassa rupesi savuamaan, ja Jeesus esitti heidän rukouksensa suitsutussavun kera Isälleen. Arkissa oli kultainen manna-astia, Aaronin kukoistanut sauva ja kivitaulut, jotka olivat kirjan tavoin taitetut yhteen. Jeesus avasi ne, ja minä näin kymmenen käskyä, jotka Jumala omalla sormellaan oli niihin kirjoittanut. Toisessa taulussa oli neljä käskyä ja toisessa kuusi. Toisessa taulussa olevat neljä käskyä loistivat kirkkaammin kuin toiset kuusi käskyä. *Mutta neljäs käsky, sapatitikäsky, voitti kaikki muut kirkkaudessa; sillä sapatitikäsky oli erotettu pidettäväksi Jumalan pyhän nimen kunniaksi. Pyhä sapatit loisti ihanana. Kirkkauden sädekehä oli sen ympärillä.* Minä näin, ettei sapatitikäskyä oltu naulattu ristiin. Jos se olisi naulattu ristiin, niin olisivat myöskin toiset yhdeksän

käskyä olleet naulatut ristiin, ja silloin meillä olisi vapaus rikkoa jokaista käskyä yhtä hyvin kuin neljättäkin käskyä. Näin, ettei Jumala ollut muuttanut sapattia, sillä hän ei milloinkaan muutu.” HK s.38.

Tämän saman asian vahvistaa myös Jeesus. ”Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.” Matt.24:35

”Ja Jumalan ilmoittaessa Jeesuksen tulemisen päivän ja hetken ja antaessaan iankaikkisen liiton kansalleen hän puhui yhden lauseen kerrallaan ja sitten hän keskeytti, jolloin sanat vyöryivät kautta koko maan... Tuntui pelottavan juhlalliselta. Kunkin lauseen lopussa pyhät kajauttivat: ”Kunnia! Halleluja!” Heidän kasvojaan valaisi Jumalan kirkkaus. Ne loistivat aivan kuin Mooseksen kasvot hänen astuessaan Siinailta. Jumalattomat eivät saattaneet niihin katsoa kirkkauden vuoksi. Loppumatonta siunausta lausuttaessa niille, jotka olivat kunnioittaneet Jumalaa pitämällä hänen sapattinsa pyhänä, kuultiin voimakas riemuhuuto, kun oli saatu voitto pedosta ja sen kuvasta.

Jeesus avasi kultakaupungin portit ja johti meidät sisälle. Meidät lausuttiin tervetulleiksi sinne, sillä me olimme pitäneet ”Jumalan käskyt”, ja meillä oli ”oikeus elämän puuhun.” HK s. 40,41

Merja-sisar

Sinä kuuletko.....

Sinä kuuletko ystävä kallis
miten rinnassain heläjää?
On kuin tuhannen harppua soittais'
jotain ihanaa sävelmää.

Ja enkelikuoro laulaa
ja sirkuttaa lintusten suut,
ja taustana tummana kuuluu

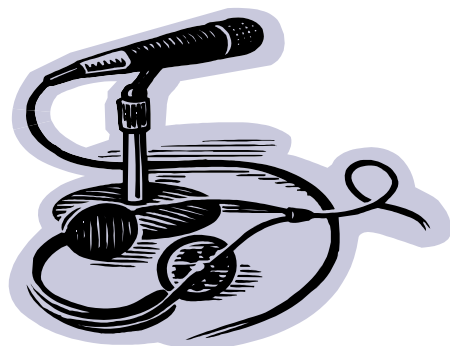
kun humajaa metsien puut.

Mun on hyvä ja lämmin olla,
on riemua rinnassain.
Näin ihanan olon antaa
voi Taivaan Herra vain.

Margit - sisko

- Ilmoituksia -

Nuorisosapatteja

“Vanhan- ja uudenihmisen luonne”

Room. 7:18, 19; Ef. 4:24. 6.1.2007.

“Mitä on ehtona, että Kristus pysyisi minussa?”

Joh. 15:4. 3.2.2007.

Toijalan ryhmän vuosikokous, virkailijoiden raporttien kuuleminen ja uudet vaalit seuraavalle kaudelle 07.01.2007 kello 11.00 seurakuntatalolla Satamatie 10, Toijala.

Sääntömääräinen vuosikokous 11.3.2007. kello 10.00

Kevätjuhlat 9-11.3.2007

Nuorisojuhlat 1-3.6.2007

Vuosijuhlat 24-26.8.2007

Sydämellisesti tervetuloa!

Seurakuntalehtien hinnat vuonna2007

Sapatin Vartija	22 Euroa
Sapattikoululäksyt	14 Euroa
Hartauskalenteri	14 Euroa

Seurakunnan tilinumero Sampo 800015-714655

Siunattua Uutta Vuotta!

Yleisiä kokouksia Bulgariassa

Häätilaisisuus Ukrainassa

Bulgariassa